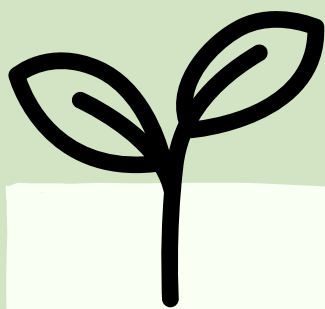

CHARAKTERYSTYKA PRAWDŁOWEGO ROZWOJU DZIECKA 3-LETNIEGO

CO KAŻDY RODZIC WIEDZIEĆ POWINIEN?

ROZWÓJ

Rozwój to szereg ściśle ze sobą powiązanych zmian uniwersalnych, wspólnych i indywidualnych, zachodzących w organizmie człowieka w sposób ciągły lub etapowy, na które mają wpływ różne czynniki. Należy do nich zaliczyć czynniki genetyczne, środowisko-społeczne, aktywność własną oraz doświadczenia.

W pierwszych okresach życia rozwój jest najbardziej intensywny

W zakresie fizycznym i motorycznym dziecko powinno swobodnie poruszać się, chodzić, biegać, wspinać się i umieć wchodzić po schodach. Powinno również potrafić dokonywać prostych czynności konstrukcyjnych takich jak: budowanie wieży z klocków czy stawianie babek z piasku; pozostawiać ślad na kartce papieru; posługiwać się prostymi narzędziami codziennego użytku np. łyżka, szczotka do zębów/włosów. W tym okresie obserwuje się u dzieci dużą męczliwość ale też szybką regenerację sił. Dlatego wszelka aktywność ruchowa musi być krótkotrwała i cechować się przemiennością ruchu.

W zakresie rozwoju emocjonalnego następuje u dziecka coraz większa umiejętność różnicowania i wyrażania swoich emocji oraz początki panowania nad swoimi emocjami. Trzylatek jeszcze nie umie maskować i tłumić swoich przeżyć, potrafi bardzo wyraźnie uzewnętrznić takie uczucia jak: radość, niechęć, wstyd, gniew, strach czy zazdrość. U dzieci w tym wieku występuje duża chwiejność w relacjach emocjonalnych

Rozwój poznawczy - pojawiają się zabawy tematyczne, rysunki odzwierciedlające wiedzę dziecka. Dziecko osiągając kolejne etapy rozwoju mowy, posiada praktyczną znajomość języka. Zazwyczaj jest zdolne do nawiązywania słownych komunikatów z otoczeniem. Wypowiedzi dziecka związane są z czynnościami bezpośrednio wykonywanymi lub osobami, z którymi pozostaje w danej chwili w bezpośrednim kontakcie. Dzieci 3-letnie powinny wykazać się znajomością funkcji społecznej większości przedmiotów codziennego użytku oraz posługiwania się nimi zgodnie z przeznaczeniem. Powinny osiągać samodzielność w zaspokajaniu swoich potrzeb

W zakresie rozwoju społecznego, który jest ściśle powiązany z moralnym, dochodzi do wielu istotnych zmian, ponieważ dziecko nie ma wrodzonego poczucia dobra i zła, stopniowo przyswaja narzucone przez dorosłych różnorodne reguły form postępowania w stosunkach międzyludzkich. Przestrzega ich tylko dlatego, że chce sprostać wymaganiom dorosłych, którzy są dla dziecka w tym okresie bezwzględny autorytetem i wzorem właściwego postępowania. Dziecko powinno wykazywać chęć nawiązywania pierwszych kontaktów z rówieśnikami

PRZEWY SAMODZIELNOŚCI 3-LATKÓW

Dziecko 3-letnie dążąc do zaspokojenia swoich naturalnych potrzeb, będzie coraz bardziej doskonaliło wszelkie zdobyte do tej pory umiejętności, również te z zakresu samoobsługi, jeśli tylko pozwolimy mu na to

Prawidłowo rozwijający się trzylatek potrafi:

- sygnalizować potrzeby fizjologiczne i samodzielnie korzystać z toalety - tj. zdjąć bieliznę, załatwiać swoje potrzeby, podetrzeć się lub poprosić o pomoc w tym, podciągnąć bieliznę, a następnie umyć i wytrzeć ręce
 - samodzielnie jeść łyżką i pić z kubeczka, a następnie wytrzeć buzię
 - posługiwać się prostymi narzędziami codziennego użytku takimi jak np. szczoteczka do zębów, kubek, zgodnie z ich przeznaczeniem
-
- zdejmować i zakładać buty, bez konieczności zawiązywania i zdejmowania większości elementów garderoby pod warunkiem, że nie będzie zbyt ciasna i nie trzeba zapinać/rozpinać guzików
 - dokonywać prostych wyborów z kategorii tu i teraz
 - myć ręce i buzię, bez zalewania się, a następnie wycierać ręcznikiem
 - prawidłowo wydmuchiwać i wycierać nos
 - przenosić z miejsca na miejsce różne przedmioty
 - znać swoje imię i nazwisko

WIĘKSZOŚĆ DZIECI W TYM WIEKU BARDZO CHĘTNIE POMAGA DOROSŁYM, CO MOŻNA WYKORZYSTAĆ DO KSZTAŁTOWANIA WIELU NAWYKÓW NP. DBAŁOŚCI O ŁAD I PORZĄDEK, POMAGANIA INNYM CZY POSZANOWANIA CZYJEGOŚ WYSIŁKU

ZACHOWANIA JAKIE POMAGAJĄ W ADAPTACJI

1. Nie przeciągaj pożegnania w nieskończoność, pomóż dziecku rozebrać się, zaprowadź do sali, pożegnaj się i wyjdź.
2. Nie zabieraj dziecka do domu, kiedy płacze przy rozstaniu, jeśli zrobisz to choć raz, będzie wiedziało, że łzami można wszystko wymusić, daj mu "kawałek domu" - może to być ulubiona przytulanka
3. Nie obiecuj, że jeśli pójdzie do przedszkola to coś dostanie. Kiedy będzie odbierane możesz dać mu małą prezencik, ale nie może to być forma przekupywania.
4. Kontroluj to, co mówisz w obecności dziecka. Staraj się mówić o przedszkolu z wydźwiękiem pozytywnym. Nie odbieraj ewentualnych uwag, obserwacji czy sugestii nauczyciela jako ataku na Ciebie czy Twoje dziecko.
5. Nie wymuszaj na dziecku, żeby zaraz po przyjeździe do domu opowiedziało, co wydarzyło się w przedszkolu.

6. Pamiętaj, żegnaj i witaj się zawsze z uśmiechem, twój niepokój może udzielić się dziecku.
7. Ubieraj dziecko "na cebulkę" i wygodnie, aby łatwiej mu było samemu się obsłużyć.
8. Zawsze dotrzymuj dziecku słowa.
9. Postaraj się ujednolicić rytm dnia w domu z przedszkolnym.
10. Dostarcz dziecku, zanim pójdzie do przedszkola, doświadczeń przebywania z innymi dziećmi, dorosłymi, bycia bez mamy, stopniowo wydłużając czas rozstania.
11. Jeśli mimo wszystko ma problemy podczas rozstania okaż zrozumienie, a nie zniecierpliwienie. Postaraj się znaleźć jak najwięcej czasu na bycie z dzieckiem po odebraniu z przedszkola.
12. Wykaż zrozumienie dla mogących się zdarzyć "wpadek", takich jak pobrudzenie ubrania, porozmawiaj o przyczynie zarówno z dzieckiem jak i nauczycielem, ponieważ przyczyny mogą być bardzo różne.
13. Pamiętaj i wierz w to, że z każdym dniem będzie lepiej.